

UKRADENÝ BETLÉM

živý betlém trochu jinak

napsal: Petr Tomšů

SCÉNICKÉ POZNÁMKY

Jeviště představuje interiér kostela, ve kterém je naaranžovaný chlév s jesličkami, s figurkami pastýřů, zvířat a tří králů. Buď v „životní“ velikosti nebo aspoň nějaké větší. Dále je součástí scény oltář a na něm kříž, obraz, svícny, zlatý tácek a bible. Důležitý je pak dostatek prostoru pro sbor, který bude zpívat jak u jesliček, tak i bokem jeviště.

POSTAVY

- KNĚZ:** zároveň dirigent sboru
- MARUŠKA:** holčička ze sboru
- MÁRA:** zloděj, zkušený recidivista
- LUKYN:** druhý zloděj, spíše začátečník

Zapojují se i ostatní děti ze sboru. Dále účinkují známé biblické postavy:

MARIE, JOSEF, VOJÁK, PASÁČEK, HERODES, KAŠPAR, MELICHAR, BALTAZAR

Plus kompars jako lidé v Betlémě a pastýři.

V kostele sbor zpívá koledu, kněz diriguje. Když dozpívají, kněz tleská.

KNĚZ: Děti, jde vám to skvěle. Bude to krásná půlnoční mše.

DÍTĚ 1: Já už se těším na dárky!

DĚTI: Já taky! Já taky!

DÍTĚ 2: Já možná dostanu plyšového pejska!

KNĚZ: Tak když ho dostaneš, můžeš ho večer přinést ukázat.

DÍTĚ 3: Já dostanu megavelkého transformera s doopravdickým laserem!

KNĚZ: Tak toho nech raději doma. A co ty, Honzíku, ty se netěšíš?

DÍTĚ 4: Když u nás už Ježíšek byl. Minulý týden.

KNĚZ: Jak je to možné?

DÍTĚ 4: Nevím. Nechal nám dárky ve sklepě.

KNĚZ: Aha, no asi toho bude mít dneska moc. Hlavně děti nezapomeňte večer přijít. Sraz bude už v jedenáct, ať se ještě naladíme a rozezpíváme. Jasně?

DĚTI: Jasně!

KNĚZ: A teď už mazejte na večeri.

Děti odcházejí a loučí se. Sbor se postaví někde u scény, odkud bude později zpívat. Za knězem ještě přibíhá Maruška.

MARUŠKA: Otče Josefe?

KNĚZ: Copak, Maruško?

MARUŠKA: K vám asi Ježíšek nepřijde, že?

KNĚZ: Proč myslíš?

MARUŠKA: On je tady celý rok. Tak dneska bude rád, že může být venku.

KNĚZ: To máš asi pravdu, Maruško.

MARUŠKO: Tak já vám nějaký dárek přinesu. Ať nejste smutný.

KNĚZ: To budeš moc hodná. A teď už upaluj, ať na tebe nemusí rodiče čekat s večeří.

MARUŠKA: Já to mám kousek.

Maruška odbíhá pryč. Kněz zhasíná svíčky, pokud to scéna umožní, světla slábnou.

KNĚZ: Další Vánoce. Bože jak ten čas letí.

Kněz odchází. Chvilí je kostel prázdný, ale po chvíli se do něj pomalu přikradou oba zloději. Potulují se po jevišti, svítí si baterkou všude kolem, dojdou k oltáři a prohlíží si předměty na něm.

LUKYN: Tak co, neměl jsem pravdu?

MÁRA: A s čím jako?

LUKYN: S tím oknem. Dalo se krásně otevřít.

MÁRA: No jo. Hlavně buď zticha. Omrkneme to tady, pobereme ty zlatý věcičky a rychle pryč.

LUKYN: (u oltáře) Tady je úplně krásný stůl.

MÁRA: To není stůl, to je oltář. To znám z televize.

LUKYN: Mně by se hodil pod televizi. (zkouší) Pěkně těžký. Co je to za dřevo?

MÁRA: To je mramor.

LUKYN: Mramor? Kvalitní dřevo. A co ten obraz, berem?

MÁRA: Jenom jestli má zlatý rám.

LUKYN: Hm, nevypadá to. Co je to na něm za chlápka?

MÁRA: To bude ten, jak on se jmenuje, honem...
Ježíšikriste, já si snad nevzpomenu.

LUKYN: Ježíš Kristus?

MÁRA: Jo, to je on.

LUKYN: Hele, není on i na tom kříži?

MÁRA: Jo, jasně. Oni ho ukřižovali.

LUKYN: Ty brďo. Co ukradl?

MÁRA: Asi nic. On jenom tak mluvil k lidem. Bylo to v televizi. Ty Lukyne, vy jste v polepšovně neměli televizi?

LUKYN: Ale jo, ale jenom za dobré chování.

MÁRA: Tak tos ji asi moc často neviděl. Ty svícny berem, ty budou zlatý. I ten tácek.

Mára balí svícny do pytle, tácek do kapsy. Lukyn zatím dojde až k Betlému.

LUKYN: Máro, tady to vypadá jak ve chlévě.

MÁRA: No tak asi ještě nestihli uklidit. To nás nemusí zajímat.

LUKYN: Ale ne, tady je doopravdický chlév. A jakási kolíbka.

MÁRA: Aha, tak to jsou jesle.

LUKYN: Tak tady hlídají ty děti! Proto ten nepořádek!

MÁRA: To jsou jiné jesle. Jako postýlka.

LUKYN: Ticho! Neslyšíš něco?

MÁRA: (*poslouchá*) Bacha! Někdo jde! Stoupni si k těm sochám. Rychle!

Přichází Maruška a svítí si baterkou (lucernou). Oba zloději si stoupnou k jeslím a nehýbou se. Předstírají sochy. Maruška jde k oltáři.

MARUŠKA: Otče Josefe! Haló! Kde jste?

KNĚZ: (*přichází*) Kdopak to tu je? Á, Maruška! Co tu děláš?

MARUŠKA: Rodiče vám posílají vánočku a cukroví.

KNĚZ: (*přebírá balíček*) Vyřid' doma, že moc děkuji.

MARUŠKA: A tady máte dárek ode mě.

Předává knězi malou figurku.

KNĚZ: Tak to je krásné. To je sysel?

MARUŠKA: To je svatý Josef. Ten co vychovával Ježíška, víte? Je z plastelíny.

KNĚZ: Nó, to se ti moc povedlo. A teď už utíkej.

Maruška odchází, ale zastaví se u Betléma a dívá se na zloděje. Kněze zase zaujme oltář, na kterém chybí svícny.

KNĚZ: Počkat. Nechybí tu něco?

MARUŠKA: Co je to tady za dospěláky?

KNĚZ: (*nepřítomně*) To budou tři králové.

MARUŠKA: A kolik je tří králů?

KNĚZ: Tři králové jsou tři.

MARUŠKA: Tady je pět tří králů.

KNĚZ: Pět tří králů?

Kněz dojde k jesličkám. Hned je mu to jasné.

KNĚZ: Maruško, utíkej domů, ať rodiče zavolají policii. Jsou tady zloději!

Pokud bylo ztlumené světlo, zde je možné opět rozsvítit. Oba zloději si najednou kleknou a začnou prosit.

LUKYN: Prosím, prosím, policii nevolejte!

MÁRA: Ne, hlavně ne policii!

KNĚZ: Maruško, běž za těmi rodiči.

LUKYN: My všechno vrátíme!

MÁRA: My se polepšíme. Hlavně nevolejte policii!

LUKYN: Prosím, moc prosím!

Zloději jdou po kolenou ke knězi a předává mu pytel se svícny. Kněz je zamyšleně sleduje a kontroluje obsah pytle.

KNĚZ: A proč bych neměl volat policii?

MARUŠKA: Protože jsou Vánoce!

MÁRA: Ano! A protože jsme v podmínce.

LUKYN: Prosím.

MARUŠKA: Já taky prosím.

KNĚZ: To není tak jednoduché, Maruško. Oni tady kradli. Když je pustíme, půjdou vykrást kostel ve vedlejší dědině.

MÁRA: Já přísahám, že už do kostela ani nepáchnu!

KNĚZ: To by zase byla chyba. Chodili jste někdy do kostela?

- LUKYN:** Já ne.
- MÁRA:** Já jo. Ale spíš v noci.
- KNĚZ:** Aha. A víte, kdo to byl Ježíš Kristus?
- LUKYN:** Já vím! Oni ho ukřižovali, protože mluvil k lidem v televizi.
- KNĚZ:** No, víte co? Já mám nápad. Vy tady dneska s námi zůstanete na půlnoční mši.
- MÁRA:** Na půlnoční mši? Co je to za trest?
- MARUŠKA:** Trvá dvě hodiny.
- KNĚZ:** A hlavně se dozvíte něco o životě Ježíše Krista.
- MARUŠKA:** Ano! Víte třeba, proč slavíme Vánoce?
- LUKYN:** Jo. Narodil se Santa Klaus.
- MÁRA:** Narodil se ten, Ježíšek. Tobě nenosil dárky?
- LUKYN:** Ne, já jsem si je nosil sám.
- KNĚZ:** Nezavoláme přece jen raději policii?
- LUKYN:** Ne, prosím. My se to všechno naučíme. Tak jak je to s těma Vánoce? My si to chceme poslechnout.
- KNĚZ:** Tak jim to pověz, Maruško.

Všichni podstoupí stranou tak, aby to, co Maruška vypravuje, mohli předvádět herci u Betléma.

- MARUŠKA:** Bylo to už dávno. V těch dnech vydal císař Augustus nařízení, aby v celé říši proběhlo sčítání lidu.
- MÁRA:** Kdy to bylo?
- KNĚZ:** To bylo v roce nula.

MÁRA: Ty jo, to je náhoda.

Na scénu přichází voják s bubínkem. Bubnuje a vyvolává.

VOJÁK: Slyšte, slyšte! Na vědomost se dává, že v celé zemi nastává sčítání lidu! Všichni lidé nechtě se dostaví na příslušné úřady a tam se nechají zapsat! Slyšte, slyšte!

Na scénu přichází Josef a jde za vojákem.

JOSEF: Co jste to hlásil?

VOJÁK: Začíná sčítání lidu!

JOSEF: Tak si pište. Josef, tesař, jeden kus.

VOJÁK: Ty jsi z Davidova rodu. Tebe si zapíší v Betlémě.

JOSEF: V Betlémě! To je odsud z Nazareta 150 kilometrů!

VOJÁK: Tak to aby sis pospíšil.

JOSEF: Moje žena Marie je těhotná. Ta musí taky?

VOJÁK: Ano, ta musí s tebou. Všichni musí.

JOSEF: Ale to je strašná dálka. Kdo vymyslel takovou blbost?

VOJÁK: Císař Augustus!

JOSEF: No tak to je jiná. To teda vyrazíme.

VOJÁK: To bych ti radil. *(odchází a bubnuje)* Slyšte, slyšte...

JOSEF: Zatracení Římani. *(odchází)*

MARUŠKA: Cesta byla dlouhá a trvala několik dní. Josef s Marií přišli do Betléma až pozdě večer. Nikdo je nechtěl ubytovat. I v hostinci bylo plno. Neměli kde hlavu složit.

LUKYN: Jo jo. To znám moc dobře.

Sbor zpívá. Na scénu přichází Josef s těhotnou Marií. Josefa s Marií odevšad vyhánějí lidé v dobovém oblečení. Nakonec přichází ke chlěvu. Píseň končí.

MARIE: Josefe, už je nejvyšší čas.

JOSEF: V noci bude zima.

MARIE: Potřebujeme střechu nad hlavou. Myslím, že už to začíná.

JOSEF: Ještě vydrž, tady cosi je. (*prohlíží chlév*)

MARIE: To je chlév.

JOSEF: Střechu to má a uvnitř je teplo.

MARIE: Josefe, podívej, jesličky. To je snad znamení.

JOSEF: První postýlku jsem si teda představoval jinak. Zatracení Římaní.

MARIE: Nenadávej a modli se. Budeme to potřebovat.

Začíná tichá předehra písně, zatím bez zpěvu.

MÁRA: To je k sobě nikdo nevzal? Vždyť ta Marie už sotva chodí.

LUKYN: To byli všichni takoví?

KNĚZ: Všichni ne. Asi jen ten večer nenarazili na dobré lidi.

LUKYN: To znám moc dobře.

MARUŠKA: Tu noc se naplnil Marii čas a ona porodila syna. Zabalila ho do plenek a položila do jeslí. Dali mu jméno Ježíš.

Sbor zpívá píseň. Marie se s Josefem radují z dítěte, ukládají ho do jesliček, hrají si s ním. Maruška neodolá a jde se taky podívat. Po chvíli se vrátí pro oba zloděje a táhne je k jesličkám. Ti nejprve nechtějí, ale nakonec jdou. Ježíšek se jim líbí. Jsou dojatí. Zloději s Maruškou se vrací ke knězi. Zpěv končí.

LUKYN: Ten je krásný.

MÁRA: Celý tatínek.

KNĚZ: Teda vlastně ano. Narodil se Boží syn. A to se musí v tom Božím království oslavit.

MARUŠKA: V tom kraji byli pastýři, kteří pobývali pod širým nebem a drželi noční hlídky u svého stáda. Náhle se jim zjevil anděl a zvěstoval jim radostnou novinu.

Na scénu přichází pastýři s malým klukem pasáčkem, naproti jim jde jiný pastýř.

PASTÝŘ 1: Tak co, jak to jde?

PASTÝŘ 2: Nic, moc. Je zima. Jdeme se ohřát.

PASTÝŘ 1: Pojdte za náma k ohni. Místa je tam dost.

PASTÝŘ 2: Díky. Jsme promrzlí na kost.

PASTÝŘ 1: Máte všechny ovce?

PASTÝŘ 2: Ani mi nemluv. Měli jsme sto ovcí. Ale jedna se nám zatoulala.

PASTÝŘ 1: Devadesát devět ovcí je taky dost.

PASTÝŘ 2: To jo, to jo. Ale ta jedna ovce mě mrzí. Půjdu se po ní podívat.

- PASTÝŘ 1:** Hledat jednu zatoulanou ovci nemá smysl.
- PASTÝŘ 2:** Já vím. Ale dobrý pastýř se stará o všechny své ovce.
- PASTÝŘ 1:** Abys nelitoval.
- PASÁČEK:** A já jsem viděl hyenu!
- PASTÝŘ 1:** Opravdu?
- PASTÝŘ 2:** Asi zahlédl divokou kočku.
- PASÁČEK:** Ne, byla to hyena. Určitě!
- PASTÝŘ 2:** Víš, co viděl? Na H to začínalo, ale hyena to nebyla.

Pastýři se smějí, ale najednou ztichnou a diví se. Zjevuje se jim anděl, nasvícený jasným světlem. Všichni pastýři padnou k zemi a klaní se.

- PASTÝŘI:** Anděl! To je boží anděl!
- ANĎEL:** Nebojte se! Přišel jsem vám zvěstovat velkou radost pro všechny lidi. Dnes se vám ve městě Davidově narodil Spasitel - váš Mesiáš a Pán.

Pasáček vstává, nebojí se a jde k andělovi.

- PASÁČEK:** Kdo že se to narodil?
- ANĎEL:** Váš spasitel. Malý Ježíšek!
- PASÁČEK:** A kde?
- ANĎEL:** Ve městě Davidově. Ty nevíš, kde to je?
- PASÁČEK:** Nó, my jsme se to učili ve škole, ale já zrovna jaksi...
- ANĎEL:** Tys zrovna nedával pozor. Díval ses z okna, protože se ti zdálo, že v olivovém háji zase vidíš hyenu.

PASÁČEK: Jak to víš?

ANDĚL: Stál jsem při tobě. Aby si tě učitel nevšiml.

PASÁČEK: Ty jsi na mě dával pozor?

ANDĚL: Dobrý pastýř se stará o všechny své ovce.

PASTÝŘ 2: *(na Pastýře 1)* Vidiš? Já jsem ti to říkal.

ANDĚL: Ježíšek se narodil v městě Davidově. V Betlémě.

PASÁČEK: A jak ho najdeme?

ANDĚL: Najdete ho, nemusíš se bát. Je zavnutý v plenkách a leží v jeslích.

PASÁČEK: Tak jdeme tam!

ANDĚL: Jděte. Povedu vaše kroky.

Anděl odchází.

PASÁČEK: Počkej, ty jsi opravdu anděl Boží? Tak ahoj, anděli! A díky!

Pasáček za ním mává. Pastýři se zvedají. Jeden k němu dojde a dá mu pohlavek.

PASTÝŘ 2: Takhle se mluví s andělem? Jdeme!

Pastýři odcházejí.

LUKYN: Ten anděl byl krásný. A proč přišel zrovna za těma chudýma pasákama?

MÁRA: Já jsem ještě neviděl chudého pasáka.

KNĚZ: Říkejme jim raději pastýři. Byli opravdu chudí. A Ježíš měl být především jejich králem.

MÁRA: A co ti pastýři? Našli toho Ježíška?

- MARUŠKA:** No jasně. Copak neznáte ani jednu koledu?
- LUKYN:** Já znám Pásli ovce valaši.
- MÁRA:** Nesem vám noviny! Tichá noc!
- LUKYN:** Půjde spolu do Betléma!
- KNĚZ:** No vidíte. Ve všech těch koledách ti pastýři jsou. Ježíška objevili v jesličkách, přesně jak anděl předpověděl.
- MARUŠKA:** A pastýři se mu poklonili a předali mu své dary.

Sbor zpívá koledu o pastýřích. Ke chlévu přicházejí anděl, pastýři, klaní se Ježíškovi a předávají mu své dary. Koleda končí. Pastýři s andělem odcházejí.

- MÁRA:** Tak moment. Obyčejní chudí lidi dostali nového krále. Supr. Ale co ten starý král. Tomu se to asi moc nelíbilo.
- KNĚZ:** Ježíš Kristus nebyl pozemský král, tak jak je známe. Jeho království je v nebi. Ale máte pravdu, že i tak byl celý život pronásledován. A začalo to už při jeho narození. Tehdy vládl v Judsku král Herodes.
- LUKYN:** Toho znám. To mi vždycky říkali v polepšovně - Herodes, to byl král.
- MARUŠKA:** Herodes byl zlý král a bál se o své bohatství a o svou moc.

Na scénu přichází Herodes, za ním připochoduje voják.

- VOJÁK:** Můj králi! Hlásím, že jsme zadrželi tři podezřelá individua.
- HERODES:** Výborně! Tak je předvedte.
- Voják přivádí tři mudrce v pláštích a s turbany na hlavách.*
- HERODES:** Co je to za kašpary?

- KAŠPAR:** Kašpar jsem já. Tohle jsou Melichar a Baltazar.
- HERODES:** To mě nezajímá. Co tady chcete?
- KAŠPAR:** My pouze procházíme.
- VOJÁK:** Chytili jsme je, když se vyptávali lidí, kde jsou v Betlémě stáje.
- HERODES:** A je to jasné. Zloději dobytka. Popravit!
- KAŠPAR:** Pane králi! Jsme tři mudrcové z východu. Vyšli jsme na cestu už před třemi úplňky.
- MELICHAR:** V té době se na nebi zjevila nová hvězda a ukázala nám cestu.
- HERODES:** Nová hvězda? A cestu kam?
- BALTAZAR:** Narodil se vám tu nový král. Největší ze všech. Přišli jsme se mu poklonit.
- HERODES:** (*křičí*) Cože? Nový král? A největší ze všech? Jak to, že o ničem nevím? To je spiknutí! To je zrada! To je kampaň!
- KAŠPAR:** Promiňte, vy jste to nevěděl?
- HERODES:** (*už klidněji*) Ale to víte, že jsem to věděl. Jenom se mi zatím nedoneslo, kde se narodil. Vy to víte? Také bych se mu rád poklonil.
- MELICHAR:** My to také nevíme. Ale věříme, že nás tam zavede ta hvězda.
- HERODES:** Tak poslouchejte. Běžte za tím svým novým králem. A až se budete vracet, tak se tady zastavíte a všechno mi povíte. Rozumíte?
- BALTAZAR:** Ano králi. Opět vás navštívíme. Můžeme už jít?
- HERODES:** Ano, běžte.

Mudrci se uklánějí a odcházejí. Herodes se chvíli dívá zamyšleně na nebe.

HERODES: Tolik hvězd. Kterou asi mysleli? Strážě!

VOJÁK: Ano, králi?

HERODES: Budete je sledovat.

VOJÁK: Rozkaz!

Voják si stoupne vedle Herodese a sleduje nebe.

HERODES: Co tu ještě děláte?

VOJÁK: Sleduju hvězdy.

HERODES: Ale ne! Vy máte sledovat ty tři dědky!

VOJÁK: Aha! Rozkaz! Provedu!

HERODES: Třeba vás dovedou k tomu novému králi. Aspoň uvidíme, jestli hvězdy nelžou.

VOJÁK: Rozumím, králi.

HERODES: A až tam budete, tak je všechny pochyťáte.

VOJÁK: Ty hvězdy?

HERODES: Ne! Všechny ty, co tam budou s tím novým králem. A hlavně toho krále. Já už si ho tady přivítám.

Herodes posunkem naznačí, že ho hodlá zabít. Potom i s vojákem odchází.

LUKYN: Chce ublížit Ježíškovi?

MÁRA: Takovýchle lidi by měli zavírat. A ne takové chudáky, jako jsme my.

LUKYN: Jestli na něho šáhne...

MARUŠKA: Nebojte, pro Ježíška to dopadlo dobře.

- MÁRA:** A ti mudrcové ho našli?
- MARUŠKA:** To víš, že jo a taky mu donesli dary.
- KNĚZ:** Dali mu tři vzácné věci - zlato, myrhu a kadidlo. Víte, co to je?
- MÁRA:** No tak zlato známe dobře.
- KNĚZ:** Ach jo. To věřím.
- MÁRA:** To druhý nevím.
- KNĚZ:** Myrha. Je to vlastně pryskyřice z myrhovníku, která má léčivé účinky. Dělají se z ní různé oleje. A co to kadidlo?
- LUKYN:** Tak to vím náhodou naprosto přesně. Kadidlo je nočník pro Ježíška.
- KNĚZ:** Kadidlo je taky pryskyřice. Tahle se ale používá tak, že se dává na žhavé uhlíky a kouř, který vznikne, má desinfekční účinky. A taky zlepšuje vnímání.
- MARUŠKA:** A taky pěkně voní. Stejně to musela být sranda. Ježíšek ve chlévě a před ním klečí tři bohatí mudrci. A ještě mu dávají mu dary.
- MÁRA:** To teda musel být pohled.

Sbor s kapelou brouká melodii koledy My tři králové. Marie chová Ježíška. K jeslím se blíží tři mudrci. Píseň postupně utichá.

- MARIE:** Josefe, podívej.
- JOSEF:** Co je to za průvod?

Tři mudrci dojdou až k nim a padnou na kolena.

- MARIA:** I vás sem poslal Boží anděl?

KAŠPAR: Nás sem dovedla hvězda. Zazářila nad naší zemí a ukázala nám cestu až sem. Podívejte! (*ukazuje na hvězdu nad jesličkami*)

MARIA: Nádherně září.

KAŠPAR: Vašeho syna čeká stejně zářivá budoucnost. Bude svítit na cestu všem, kteří ho budou následovat.

MELICHAR: Přišli jsme se poklonit novému králi.

BALTAZAR: Přijměte od nás tyto dary, které vám pomohou zmírnit vaše nepohodlí.

JOSEF: Jste laskaví. Děkujeme.

KAŠPAR: Budete se muset ukrývat a putovat cizími zeměmi. Zlato vám pomůže na dlouhých cestách. (*předává zlato*)

MELICHAR: Myrha vám dá zdraví na vaší těžké pouti. (*předává myrhu*)

BALTAZAR: A kadidlo pomůže vašemu miminku. (*předává kadidlo*)

JOSEF: Malý ještě neusedí, ale děkujeme. Jsou to opravdu vzácné dary.

KAŠPAR: Můžu?

Kašpar si bere Ježíška na ruce a chová ho.

KAŠPAR: Jak se vlastně jmenuje?

MARIE: Ježíš.

KAŠPAR: Ježíš. To se bude dobře pamatovat.

Na scénu přibíhá pasáček.

PASÁČEK: Rychle, schovejte se, jdou sem vojáci! Chtějí zabít Ježíška!

JOSEF: Zatracení Římani. Kde jsou?

PASÁČEK: Kousek po cestě. Za chvíli jsou tady.

KAŠPAR: Herodes nám oklamal! Říkal, že se mu chce poklonit.

MARIE: Co budeme dělat?

JOSEF: Běž se s klukem schovat, my už něco vymyslíme.

Marie odchází s Ježíškem pryč. Na scénu přichází voják a hledá mezi nimi Ježíška.

VOJÁK: Ani hnout! Už vás mám!

JOSEF: Něco hledáte?

VOJÁK: Hledáme malé dítě!

Pasáček před vojáka odvážně předstoupí.

PASÁČEK: Jsem jediné dítě v okolí. Chopte se mě!

VOJÁK: Ty už si moc velký. My hledáme mimino. Nebo snad ještě nosíš plenky?

PASÁČEK: Já už ne. A vy?

VOJÁK: Běž, padej, nebo tě doopravdy zavřu!

JOSEF: Hledáte mimino? Tady? Ve stájích? To snad ne.

VOJÁK: To se ještě uvidí.

Voják prohledává okolí a narazí na tři mudrce.

VOJÁK: To jste vy? Ti tři kašpaři?

KAŠPAR: Kašpar jsem já. To jsou pánové Melichar a Baltazar.

VOJÁK: Tak co, našli jste nového krále?

KAŠPAR: Bohužel nenašli.

MELICHAR: Pouze odpočíváme.

BALTAZAR: Svítá. Hvězda se ztrácí.

VOJÁK: Tak hlavně nezapomeňte potom vyhledat našeho krále. Jinak si on najde vás. Jasně?

Všichni tři mudrcové vážně kývou hlavami.

VOJÁK: Ztrácím tady čas. Tak nezapomeňte!

Voják jim pohrozí a odchází pryč. Vrací se Marie s Ježíškem. S obavami se tiskne k Josefovi.

MARIE: Oni se vrátí.

JOSEF: Neboj se, Marie. Bůh nám pomůže. Podívej.

Zjevuje se jim anděl. Opět může být nasvětlený.

ANĎĚL: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

PASÁČEK: Ahoj, anděli.

ANĎĚL: *(anděl mu zamává)* Marie má pravdu. Herodes je krutý král a nepřestane Ježíška pronásledovat. Musíte utéct do Egypta.

KAŠPAR: My půjdeme za králem a řekneme mu, že jsme nikoho nenašli.

ANĎĚL: Neuvěří vám. Vraťte se rychle domů a cestou se nikde nezastavujte. Král má špehy všude.

JOSEF: Děkujeme ti.

ANĎĚL: Pokoj s vámi. *(odchází)*

PASÁČEK: Anděli, počkej!

ANĎĚL: No copak?

PASÁČEK: Přijdeš ještě?

ANDĚL: Já nikam neodcházím. Já jsem tu s vámi pořád.

PASÁČEK: A anděli?

ANDĚL: Co ještě?

PASÁČEK: Že jsem tu hyenu viděl? Takhle velkou!

Rozpřáhne doširoka ruce. Anděl přikývne, ale ukáže o mnoho menší rozměr. Sbor zpívá krátkou písničku, během které anděl odejde. Josef s Marií si balí věci a odchází, stejně tak i pasáček a tři mudrci. Hudba končí.

MÁRA: Chudáci. Jak to dopadlo?

KNĚZ: Anděl měl pravdu. Herodes byl ukrutný král a tak Josef s Marií odešli do Egypta. Tam zůstali tak dlouho, dokud Herodes nezemřel.

LUKYN: A co bylo pak s Ježíškem?

KNĚZ: To je na dlouhé vypravování. Všechno je to popsáno v této knize (*bere z oltáře bibli*)

LUKYN: Tak tlustou knížku nikdy nepřečtu.

MARUŠKA: Můžete přijít do hodiny náboženství. Tam se to všechno učíme.

KNĚZ: Ano. O Ježíšově životě nám všechno zapsali čtyři evangelisté – Marek, Matouš, Lukáš, Jan.

LUKYN: Marek, Lukáš! To jsme my!

KNĚZ: To ovšem byli svatí muži. Ale i vy se jimi můžete stát. Nikdy není pozdě. Vy můžete začít tím, že přestanete krást.

MÁRA: (*podává knězi z kapsy zlatý tácek*) Já to teda zkusím. Tady vracím ten zlatý tácek.

Do kostela přibíhají děti ze sboru a všichni se vítají.

KNĚZ: To už je tolik hodin? Musíme zkoušet.

DÍTĚ 1: Co je to za lidi?

KNĚZ: Nó, to je speciální noční návštěva.

DÍTĚ 2: To jsou biskupové?

MARUŠKA: Ale ne. To jsou prostě lidi, co mají rádi Ježíška.

DĚTI: My taky!

KNĚZ: Tak mu pojďme všichni společně zazpívat.

Sbor i herci zpívají poslední koledu, po které se ukloní.

KONEC